

selskaber i det Andragende, der er indleveret til Rigsdagen, beklage sig over, at der her fordres Redegørelse ved meget vidtløftige, fra hinanden forskellige, Opgørelser for Staten og Kommunerne, foruden de Opgaver, de skulle gøre til Stempelkontoret, og de Indberetninger, de skulle gøre i Anledning af den nye Lov om et Statspoliti, saa det snart er nødvendigt at have et helt lille Personale, et helt Apparat, som slet ikke staar i Forhold til det Udbytte, der kommer ud af det hele, for at foretage disse Opgørelser og Beregninger paa en saa samvittighedsfuld Maade, at de med Rette kunne underskrive dem som rigtige og betale deres Skat derefter. Jeg anbefaler ogsaa dette til den højtærede Ministers Overvejelse. Jeg har talt med ham om det tidligere, og han har — hvis jeg maa have Lov til at sige det — sagt mig, at han selv fandt, at der stilledes for store Krav i Retning af Opgørelser og Beregninger, og at det vilde være heldigt, om man kunde faa ikke blot fælles Opgaver for Stats- og Kommuneskat, men ogsaa saadanne, hvis Rigtighed man kunde kontrollere.

I Ændringsforslag Nr. 11 til § 8 stilles der Forslag om at lade udgaa den i Folketinget indførte Bestemmelse om, at en hel Kommune skal have Fradragsret, som om den var Købstad, hvis der i den findes Stationsby eller bymæssig Bebyggelse med tilsammen 2,000 Indbyggere eller mere. Jeg tror, at det vilde føre til, at Fradraget vilde komme til at gælde for indtil Halvdelen af Landkommunerne, saaledes at Fradraget blev lige saa stort i dem som i Købstæderne, fordi der fandtes en eller flere Stationsbyer i dem, altsaa i Modsætning til de øvrige Kommuner, hvor Fradragsretten var mindre, fordi der ikke fandtes en saadan. Jeg kan ikke ret vel se, at denne Forskel skulde kunne lade sig motivere. Vil man ind paa den Vej, synes jeg, at man logisk maatte stryge Forskellem mellem Købstad, Land og København. Men derom er der ikke stillet Forslag, derom ere Bestemmelserne overgaaede i nærværende Lovforslag, saaledes som de findes i den gældende Lov, og naar man fastholder det, forekommer det mig urigtigt at ophæve det i væsentlig Henseende ved en Tilføjelse af denne Beskaffenhed.

Ved Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 foreslaas det, at der for alle Børn skal ske et Fradrag af 100 Kr., altsaa lige meget, om Forældrene bo i Hovedstaden, Købstæder eller paa Landet. Paa Landet er Fradraget nu kun foreslaaet til 85 Kr.

og vi mene, at det ikke har praktisk Betydning at opretholde denne Forskel, og at Børnefradragsretten kunde være ens hele Landet over. —

Under Nr. 14 stilles der et Ændringsforslag som vistnok vil kunne finde almindelig Tilslutning, om, at i Dødsboer under offentlig Skiftebehandling skal fra drages, hvad der af Boet er udbetalt den efterlevende Ægtefælle som Renter eller Udbytte af Bosloden, og Arvinger som Renter eller andet Udbytte af deres Arvekapital. Det vil være retfærdigt at ind sætte en saadan Bestemmelse, ellers bliver der en positiv Dobbeltbeskatning for de paagældende Personer af saadanne Ud betalinger. — Nr. 15 springer jeg over, det er af redaktionel Beskaffenhed. — Under Nr. 16 foreslaas det, at der ikke skal være Valg for Forbrugsforeninger, gensidige Forsikringsforeninger og Andelsforeninger af den Maade, de ønske deres Nettoindtægt beregnet paa. Det forekommer os, at den almindelige Beregningsmaade, som gælder for alle andre Virksomheder, der ere undergivne Skattepligt, ogsaa bør gælde her. — Nr. 17 er en Tydeliggørelse. — Nr. 18 er nødvendig, fordi Skatteprocenten 3 ogsaa skal bringes i Anvendelse paa de i Lovforslagets § 2 i dennes 5 sidste Linier nævnte Personer og Institutioner. Ærede Medlemmer ville se, at saaledes som det staar opført, gælder Skatteprocenten ikke for alle de der nævnte. Man kan sige, at det ligger i den Maade, man har trykt det paa, men det samme er Tilfældet i Regeringsforslaget. Vi henlede altsaa Opmærksomheden paa, at man maa tilføje, at ogsaa hvad der staar i de 5 sidste Linier af § 2, er forpligtet til at svare den fastsatte Skatteprocent. — Nr. 20 gaar ud paa at gøre det til Pligt for Skattemyndighederne, hvor Driftsaaret ikke falder sammen med Kalenderaaret, saa at lade Driftsaaret gælde som Grundlag for den nugældende Skattepligt, hvad man vist vil finde er rimeligt.

Dette var, mine Herrer, Ændringerne til Indkomstkatten. Hvad Formueskatten angaar, findes der nogle Ændringer til §§ 10—16, det er Ændringsforslagene Nr. 21—25. Det første, Nr. 21, er stillet i Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 1 og er en Følge heraf. Nr. 22 gaar ud paa, at vi skulle beholde den nuværende Grænse for den skattefrie Formue. I det nærværende Lovforslag foreslaas denne Grænse sat til 10,000 Kr., men vi kunne ikke uden videre tiltræde den Tanke, at Personer med en Formue paa 10,000 Kr. bør stilles lige med